

S

XVII. *On the Genus of Symplocos, comprehending Hopea, Alstonia, and Ciponima.* By Mr. Charles Louis L'Heritier, of the Academy of Sciences at Paris, Foreign Member of the Linnean Society.

Read January 5, 1790.

QUATUOR illa genera in unum complecti sub nomine Symplocos planum mihi est. Utinam de classe necnon de speciebus non minus certe pronuntiare possim!

Characteres tam essentialem quam naturalem primum exponam.

S Y M P L O C O S.

Character essentialis.

CALYX superus, quinquepartitus. Petala 5—10, basi coalita.
Ordines plures filamentorum corollæ adnati. Germen inferum.
Drupa nuce tri-quinqueloculari.

Character naturalis.

CAL. Perianthium superum, campanulatum, quinquepartitum: laciniis subrotundo-ovatis, concavis, villosis, persistentibus.
COR. quasi monopetala, campanulata, calyce longior, receptaculo inferta: petalis f. laciniis 5—10, ovatis, integerrimis, reflexis, basi in tubum longitudine calycis coalitis, simul deciduis.

STAM.

STAM. filamenta numerosa, submonadelpha, s. basi inæqualiter connexa, linearia, plana, erecta, tubo corollæ adnexa vixque breviora, in plures ordines imbricata; exterioribus sensim longioribus latioribusque. Antheræ subrotundæ, biloculares, erectæ.

PIST. Germen inferum, turbinatum, apice subemersum. Stylus filiformis, longitudine staminum. Stigma capitatum, subquinqüelobum.

PER. Drupa oblonga, oleæformis, unilocularis, calyce coronata.

SEM. Nux ejusdem formæ, striata, tri-quinquelocularis: nucleis teretibus, oblongis.

Car. Linnæus nomine primus Hopeam et Symplocon inter Polyadelphas, Aubletius Ciponimam et Linnæus secundus Alstoniam in Polyandria, collocavere. E characteribus genuinis supra deductis patet has omnes ad Monadelphiam et in unum genus revocandas esse. Symplocos, utpote antiquius, erit nomen genericum. Locum ordinis vindicat Symplocos hinc inter Gordoniam et Camelliam quibus germen est superum, inde inter Gustaviam et Carolineam quæ gaudent germine infero.

Species.

MARTINICENSIS. S. pedunculis subracemosis, foliis glaberrimis crenulatis.

S. martinicensis. *Linn. Sp. Pl. 747. Jacq. Am. 166, t. 175, f. 68.*

Habitat in Antillis. *h*

CIPONIMA. S. pedunculis multifloris, foliis integris subtus villosis.

Ciponima guyanensis. Aubl. Guyan. 567, tab. 226. Habitat in Guiana. Aublet. Patris. h

Turiones admodum villosi. Folia subtus plus minusve villosa, sœpiissimè integra, raro laxissimè denticulata. Nuces quinqueloculares.

ARECHEA. S. pedunculis subquinquefloris, foliis ferratis nudiusculis.

Arechea vulgo.

Habitat in sylvis Peruæ. *Dombey.* h

S. Arechea intermedia est S. martinicensis et Ciponimæ.

Tres fortè sunt varietates ejusdem plantæ. Attendant Autoptæ.

TINCTORIA. S. floribus confertis sessilibus, foliis glaucinis.

Hopea tinctoria. *Linn. Mant.* 105.

Arbor lauri folio, floribus in foliorum alis. *Cateß.*

Car. i. 54.

Habitat in Carolinâ. *Fraser.* h

ALSTONIA. S. floribus subdecapetalis sessilibus subternis.

Alstonia theæformis. *Linn. Suppl.* 264.

Habitat in Americâ meridionali. *Mutis.* h

Dr. Olaus Swartz Symplocon octopetalam * nuper in Jamaicâ legebat, sed descriptio inventori relinquenda est.

Calyx Alstoniæ imbricatus refert bracteas Symplocos, quas pro calyce exteriori habere licet. Corollam monopetalam in Alstoniâ dicebat Linnæus secundus, quia revera talis appareat in Symploco. Limbus octo-decem partitus in Alstoniâ. Symplocos Swartzii est quoque octopetala. Filamenta Alstoniæ tubo inferta, imbricata, exteriora longiora, graphice representant stamina Symplocos in plures ordines imbricatos, quorum interni breviores, disposita. Germen superum in Alstoniâ addit Linnæus secundus, quia fructu ignoto tale diceres germen in Symploco, et tale habuere Jacquinus et Linnæus primus. De positione germinis in Ciponimâ Aubletius nihil habet.

* Nuperrime hanc evulgavit Swartz in suo Prodrino Plantarum Indiæ Occidentalis. Reponenda itaque inter congeneres pro sextâ Symplocos specie:

OCTOPETALA, S. floribus octopetalis. *Swartz. Prodr.* 109.

Habitat in Jamaicâ. *Swartz.* h